

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13CoP/44/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6220200712
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 04. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Danica Kočičková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6220200712.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Danice Kočičkovej a členov senátu Mgr. Štefana Baláža a Mgr. Kataríny Katkovej, v právnej veci starostlivosti o maloleté deti J.: P., nar. XX. XX. XXXX a A., nar. XX. XX. XXXX, obaja bytom ako matka, zastúpení kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Veľký Krtíš, deti rodičov: matky L. J., nar. XX. XX. XXXX, B. M. XXX/X, F. B. a otca D. J., nar. XX. XX. XXXX, P. U. XXX, o návrhu otca na zníženie výživného, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Veľký Krtíš č. k. 14P/44/2020-51 zo dňa 22. 07. 2020, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.
- II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Odvolaním napadnutým rozsudkom okresný súd návrh otca na zníženie výživného na maloleté deti XXX/XXXX: P., nar. XX. XX. XXXX a A., nar. XX. XX. XXXX zamietol. O trovách konania okresný súd rozhodol podľa ust. § 52 zákona č. 161/2015 Z. z., Civilného mimosporového poriadku (ďalej v texte len „CMP“) tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

1.1 V odôvodnení predmetného rozsudku okresný súd uviedol, že návrhom, ktorý mu bol doručený dňa 22. 04. 2020 sa otec maloletých detí J. domáhal zmeny rozsudku Okresného súdu Veľký Krtíš č. k. 13P/7/2018-96 zo dňa 05. 04. 2019 v časti výživného na maloleté deti J. tak, že bude platiť výživné na každé z detí po 100 € mesačne. Návrh na zníženie výživného odôvodnil otec detí tým, že na jeho strane došlo k zmene pomerov, v dôsledku ktorej nie je schopný platiť výživné v poslednou úpravou stanovenej výške 150 € mesačne na každé dieťa zvlášť. Uviedol, že jeho mesačné výdavky predstavujú sumu 300 € - výživné, 136 € - úver na byt, v ktorom býva matka detí spolu s maloletými, nájomné - 100 € a ďalší úver, ktorého splátky sú v sume 100 € mesačne. Ďalej uviedol, že ako živnostník platí odvody v sume 300 € (v akých časových intervaloch platí odvody v uvedenej sume otec detí v návrhu na zníženie výživného neuviedol). Na pojednávaní konanom na súde prvej inštancie otec detí uviedol, že výživné žiada znížiť od 01. 08. 2020, pretože kríza spôsobila pokles jeho tržieb ako živnostníka. Matka maloletých detí žiadala návrh otca na zníženie výživného zamietnuť, pretože výživné hradené otcom maloletých nepovažuje za vysoké. Kolízny opatrovník žiadal návrh otca na zníženie výživného zamietnuť, nakoľko zníženie výživného nie je v záujme maloletých detí.

1.2 Okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku ďalej uviedol, že vykonal vo veci dokazovanie výsluchom otca a matky maloletých, oboznámením sa s lustráciami v registri obyvateľov, v Sociálnej poisťovni, správami Daňového úradu Banská Bystrica a potvrdením o príjme matky, pričom zistil nasledovný skutkový stav: Vyživovacia povinnosť otca voči maloletým deťom G.bola naposledy

upravená rozsudkom Okresného súdu Veľký Krtíš č. k. 13P/7/2018-96 zo dňa 05. 04. 2019, ktorým Okresný súd Veľký Krtíš manželstvo rodičov maloletých detí J. rozviedol a schválil rodičovskú dohodu, na základe ktorej boli maloletí zverení do osobnej starostlivosti matky, otec sa zaviazal prispievať na ich výživu, na každé dieťa po 150 € mesačne, vždy do 17. dňa v mesiaci vopred k rukám matky a styk otca s maloletými súd neupravil. Zo Zápisnice o pojednávaní vo veci sp. zn. 13P/7/2018 konanom na okresnom súde dňa 05. 04. 2019 okresný súd zistil, že otec detí v rámci výsluchu uviedol, že jeho príjmy sa pohybujú od 900 do 1.100 € mesačne a jeho výdavky predstavujú sumu 250 € ako odvody na živnosť, sumu 135 € - hypotéka na spoločný byt, sumu 50 € na domácnosť, ktorú obýva, sumu 80 € na telefón, sumu 80 € na úver, ktorý mu zostal z titulu, že bol konateľom v potravinárskej spoločnosti, sumu 150 € na stravu a sumu 100 € na pohonné hmoty. Matka detí v rámci výsluchu vo veci sp. zn. 13P/7/2018 uviedla, že jej príjem dosahuje sumu od 700 € do 750 € mesačne a poberá prídavky na obe deti. Ako výdavky uviedla sumu 150 € - nájom, sumu 50 € - inkaso, sumu 50 € - strava v škole a škôlke, sumu 10 € - školné v škôlke, sumu 30 € - poisťka deťom, sumu 40 € - telefón matky, sumu 300 € - strava na matku a maloletých, sumu 50 € až 70 € pohonné hmoty, sumu 100 € v priemere na oblečenie, krúžok maloletej 20 € a kredit na telefón maloletej 10 €.

1.3 Z výsluchu otca v tejto prejednávanej veci okresný súd zistil, že otec detí má naďalej príjem z titulu živnosti, kde ako šofér dodávky vykonáva činnosť na základe obchodnej zmluvy so spoločnosťou FAPEX, s. r. o. Výška jeho príjmu závisí od najazdených kilometrov a pohybuje sa od 800 do 1100 € mesačne. V čase poslednej úpravy výživného (v apríli 2019) bol jeho príjem do 1 200 € mesačne. V súčasnosti tržby klesli a v apríli 2020 sa jeho príjem pohyboval od 800 do 900 € mesačne; za mesiace máj, jún a júl 2020 od 800 do 1 000 €. Pokiaľ ide o mesačné výdavky, otec detí uviedol, že má v podstate tie isté výdavky ako v čase poslednej úpravy výživného, okrem toho spláca ďalší úver po 100 € mesačne, ktorý si zobral za účelom zaplatenia istiny v sume 1 500 €, ktorá predstavuje jeho dlh voči Sociálnej poisťovni so splatnosťou úveru 5 rokov; výdavky mu tiež vzrástli na odvody, a to v sume 30 € mesačne. Pokiaľ ide o výdavky na maloletých, otec detí uviedol, že nemá vedomosť o tom, že by tieto výdavky od poslednej úpravy výživného klesli.

1.4 Z výsluchu matky v prejednávanej veci okresný súd zistil, že jej príjem sa v súčasnosti pohybuje do 1 000 €, pričom pracuje ako policajтка. Pokiaľ ide o výdavky na maloleté deti, na maloletého XX vzrástli výdavky o sumu 30 až 40 € mesačne, nakoľko od decembra 2019 začal navštevovať krúžok tenisu, kde sa platí 100 € za halu na pol roka a 3 € za jednotlivý tréning. Rovnaké výdavky pribudli aj na maloletú P., ktorá začala tento krúžok navštevovať od júna 2020. Matka detí uviedla tiež zvýšené výdavky na hygienické potreby, nakoľko maloletá P. je už v puberte, preto sa výdavky na jej hygienické potreby zvýšili.

1.5 Z lustrácie v registri obyvateľov okresný súd zistil, že obaja rodičia nemajú okrem maloletej P. a maloletého A. iné deti. Z lustrácie v Sociálnej poisťovni okresný súd zistil, že otec je evidovaný ako SZČO. Zo správ Daňového úradu Banská Bystrica okresný súd zistil, že príjem otca z podnikania dosahoval v roku 2018 sumu 13 480 € a že za rok 2019 nepodal otec detí zatiaľ daňové priznanie. Z potvrdenia Ministerstva vnútra Slovenskej republiky okresný súd zistil, že príjem matky za posledných 12 mesiacov dosahoval v priemere v čistom sumu 957,82 €.

1.6 V nadväznosti na uvedené okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku uviedol, že vec právne posúdil podľa ust. § 78 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine (ďalej v texte len „Zákon o rodine“), v zmysle ktorého možno dohody a súdne rozhodnutia o výživnom zmeniť, ak sa zmenia pomery, a preto skúmal, či od poslednej úpravy výživného na maloleté deti J. rozsudkom Okresného súdu Veľký Krtíš č. k. 13P/7/2018-96 zo dňa 05. 04. 2019 došlo k takej zmene pomerov (či už na strane otca alebo na strane maloletých detí), ktorá by odôvodňovala zníženie výživného na maloleté deti J.. V uvedenej súvislosti okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku konštatoval, že pokiaľ ide o zníženie predchádzajúcou úpravou stanoveného výživného, môže nastať zmena pomerov v podstate v dvoch rovinách, a to buď klesnú výdavky na odôvodnené potreby maloletých detí ako oprávnených osôb alebo sa znížia schopnosti a možnosti povinnej osoby (v tomto prípade otca detí) dosahovať príjem s poukazom na ustanovenie § 75 ods. 1 Zákona o rodine. Taktiež je podľa súdu prvej inštancie podstatné, aby zmena pomerov v niektorom z naznačených smerov mala trvalý charakter a netýkala sa len určitého ohraničeného obdobia a zároveň, aby išlo o zmenu relevantnú, teda aby sa pomery nezmenili len v zanedbateľnej miere. Pokiaľ ide o maloleté deti J., okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku konštatoval, že na ich strane nedošlo k zmene pomerov spočívajúcej v poklese výdavkov na

ich odôvodnené potreby (naopak výdavky na maloleté deti J. oproti predchádzajúcej zmene pomerov mierne vzrástli). Táto skutočnosť vyplynula jednak zo všeobecného konštatovania otca detí v rámci jeho výsluchu na pojednávaní konanom na súde prvej inštancie dňa 22. 07. 2019, kde otec detí uviedol, že nemá vedomosť o tom, že by k poklesu výdavkov na maloleté deti došlo; táto skutočnosť vyplynula tiež z porovnania výdavkov uvádzaných matkou v rámci jej výsluchu v konaní sp. zn. 13P/7/2018 a v rámci jej výsluchu na pojednávaní v prejednávanej veci, z ktorého porovnania súd prvej inštancie zistil, že pokiaľ ide o maloleté deti J., na ich strane nedošlo k zníženiu výdavkov na ich oprávnené potreby, práve naopak došlo k ich miernemu zvýšeniu.

1.7 Pokiaľ ide o zmenu pomerov na strane otca maloletých, okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku konštatoval, že ani na jeho strane nedošlo k relevantnej zmene pomerov spočívajúcej vo výraznom „poklese“ jeho schopností a možností dosahovať príjem ako v čase predchádzajúcej úpravy výživného. Otec detí má naďalej príjem z rovnakého titulu, a to ako živnostník vykonávajúci činnosť šoféra dodávky. Pokiaľ ide o reálnu výšku príjmu otca, okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku uviedol, že pri poslednej úprave výživného otec detí tvrdil, že dosahuje príjem od 900 do 1 100 € mesačne. V tomto konaní tvrdil, že v porovnaní s poslednou úpravou výživného došlo k poklesu zákaziek z dôvodu krízy, čo spôsobilo pokles tržieb. V rámci svojho výsluchu na pojednávaní konanom na súde prvej inštancie v tejto prejednávanej veci (dňa 22. 07. 2020) na otázky súdu týkajúce sa jeho súčasného príjmu, otec detí uviedol, že jeho príjem sa môže pohybovať od 800 € do 1 100 € mesačne podľa najazdených kilometrov s tým, že v mesiaci apríl 2020 bol najnižší - na úrovni 800 € až 900 €, avšak v nasledujúcich mesiacoch: máj, jún, júl 2020 už dosahoval sumu od 800 € do 1 000 € mesačne. V uvedenej súvislosti okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku konštatoval, že pokles príjmu otca v porovnaní s tým ako bol zistený pri poslednej úprave výživného predstavuje len sumu približne 100 € mesačne, pričom aj pri poslednej úprave výživného príjem otca detí kolísal. Takýto pokles príjmu pri príjme otca detí okolo 1 000 € mesačne nepredstavuje podľa okresného súdu vzhľadom na jeho výšku relevantnú zmenu pomerov odôvodňujúcu zníženie výživného, pričom aj pri súčasnom príjme je otec detí schopný si plniť vyživovaciu povinnosť na svoje maloleté deti po 150 € mesačne. Pokiaľ ide o dôvod poklesu príjmu otca detí, okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku konštatoval, že je všeobecne známa skutočnosť, ktorú netreba dokazovať (§ 186 CSP), že spoločnosť aktuálne prechádza ekonomickou krízou spôsobenou Corona vírusom COVID-19. Tento dôvod poklesu príjmu otca detí však nemá trvalý charakter, ale ide len o prechodné obdobie, čo potvrdil aj sám otec v rámci svojho výsluchu na pojednávaní konanom na okresnom súde, kde uviedol, že za nasledujúce mesiace po mesiaci apríli 2020 bol jeho príjem už o niečo vyšší. Postupným prekonávaním krízy sa aj ekonomická situácia začne približovať tomu stavu, ktorý tu bol pred krízou. Aj otcom v súčasnosti deklarovaný príjem od 800 € do 1 000 € sa pohybuje približne na rovnakej úrovni, ako jeho príjem pri poslednej úprave výživného na maloleté deti J.. Pokiaľ otec detí v návrhu na zníženie výživného uviedol, že jeho výdavky na odvody stúpili, pričom ide o sumu 30 € mesačne, okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku konštatoval, že táto skutočnosť vyplynula aj z lustrácie v Sociálnej poisťovni, avšak vzhľadom na výšku tejto sumy nejde o takú relevantnú zmenu pomerov, ktorá by odôvodňovala zníženie výživného. Pokiaľ otec maloletých detí J. v návrhu na zníženie výživného uviedol, že má ďalší úver, ktorý spláca v splátkach po 100 € mesačne, a to z dôvodu podližností voči Sociálnej poisťovni, okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku poukazuje na ustanovenie § 62 ods. 5 Zákona o rodine uviedol, že výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov; poukázal pritom aj na ust. § 75 ods. 1 posledná veta za bodkočiarkou Zákona o rodine, podľa znenia ktorého súd pri určovaní výživného prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie. V uvedenej súvislosti okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku zdôraznil, že pokiaľ otec detí vykonával podnikateľskú činnosť, muselo mu byť zrejmé, že má povinnosť v podobe odvodov voči Sociálnej poisťovni. Ak si túto povinnosť riadne a pravidelne mesačne neplnil v súlade so zákonom, ide z jeho strany o nezodpovedné konanie predstavujúce neprimerané riziko v zmysle vyššie uvedeného ustanovenia § 75 ods. 1 posledná veta za bodkočiarkou Zákona o rodine. V uvedenej súvislosti okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku uviedol, že dlh voči Sociálnej poisťovni a následný úver, ktorý si otec detí musel zobrať na jeho splatenie vo výške 1 500 € sú skutočnosťami, ktoré si otec detí privodil sám vlastným konaním, a preto mu - uvedenému dlhu nemohol dať prednosť pred platením výživného, a teda na túto skutočnosť pri rozhodovaní nemohol prihliadnuť.

1.8 V závere odôvodnenia odvolaním napadnutého rozsudku okresný súd konštatoval, že na strane otca detí a ani na strane maloletých detí nedošlo k takej relevantnej zmene pomerov, ktorá by odôvodňovala zníženie výživného, a preto návrh otca na zníženie výživného zamietol.

2. Proti predmetnému rozsudku súdu prvej inštancie sa otec maloletých detí J. odvolal a v odvolaní uviedol, že svojim návrhom zo dňa 15. 04. 2020 doručeným Okresnému súdu Veľký Krtíš dňa 22. 04. 2020 sa ako navrhovateľ domáhal zmeny rozsudku Okresného súdu Veľký Krtíš sp. zn. 13P/7/2018 v časti výživného, spočívajúcej v znížení výživného na maloleté deti J. tak, že výživné bude platiť nasledovne: na maloletú XXX J. v sume 100 € mesačne a na maloletého XXX J. v sume 100 € mesačne, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky maloletých detí. Poukázal na to, že v návrhu na zníženie výživného uviedol, že na jeho strane sa zmenili pomery, a preto nie je schopný platiť výživné v stanovenej výške, nakoľko jeho mesačné výdavky predstavujú sumu 300 € - výživné, 136 € - úver na byt, v ktorom býva matka detí spolu s maloletými, nájom - 100 € a 100 € - ďalší úver; okrem toho platí ako živnostník odvody 300 €. Na pojednávaní konanom na okresnom súde v prejednávanej veci uviedol, že výživné žiada znížiť od 01. 08. 2020, pretože kríza spôsobila pokles tržieb, ktoré má titulom živnosti, keď ako šofér dodávky vykonáva činnosť na základe obchodnej zmluvy so spoločnosťou FAPEX, s. r. o.. Výška príjmu závisí od najazdených kilometrov a pohybuje sa od 800 € do 1 100 € mesačne. V súčasnosti tržby klesli, pričom v apríli 2020 sa pohybovali od 800 € do 900 € a za mesiac máj, jún a júl 2020 boli na úrovni od 800 € do 1 000 €. Pokiaľ ide o mesačné výdavky otca detí, otec detí v odvolaní uviedol, že má v podstate tie isté výdavky ako v čase poslednej úpravy výživného, avšak okrem toho spláca ďalší úver v splátkach po 100 € mesačne, ktorý si zobral vo výške 1 500 €, aby splatil dlh, ktorý má voči Sociálnej poisťovni. Mesačné výdavky mu tiež vzrástli o sumu 30 € mesačne, o ktorú sa zvýšili odvody. Pokiaľ ide o mesačné výdavky na maloletých, otec detí v odvolaní uviedol, že nemá vedomosť o tom, že by výdavky na jeho maloleté deti od poslednej úpravy výživného klesli. V nadväznosti na uvedené otec maloletých detí v odvolaní uviedol, že proti uvedenému rozsudku súdu prvej inštancie podáva odvolanie, pretože nesúhlasí s tým ako súd prvej inštancie vyhodnotil dôkazy, týkajúce sa zmeny pomerov, ktorá zmena pomerov nastala na jeho strane. Zároveň uviedol, že „jedným z dôvodov jeho odvolania je jeho Daňové priznanie za rok 2019, ktoré predkladá ako dôkaz preukazujúci jeho reálny príjem, ktorý je za rok 2019 v sume 13 018,61 €, z ktorého predstavujú odvody do Sociálnej a zdravotnej poisťovne sumu 3 115,30 €“. Jeho ročný príjem je v sume 9 903,31 € a ročné výdavky v sume 11 580 €, z čoho je zrejmé, že výdavky prevyšujú ročné príjmy o sumu 1 676,69 €. Z uvedeného dôvodu došlo podľa otca detí od poslednej úpravy výživného na jeho strane k zásadnej a trvalejšej zmene pomerov, ktorá pretrváva, pričom táto zmena pomerov sa netýka len určitého ohraničeného obdobia, preto žiada o zníženie vyživovacej povinnosti na svoje maloleté deti a navrhuje, aby odvolací súd vydal rozsudok, ktorým zmení odvolaním napadnutý rozsudok Okresného súdu Veľký Krtíš č. k. 14P/44/2020-51 tak, že určí, že otec detí je povinný platiť výživné na maloletú XXX J. v sume 100 € mesačne a na maloletého XXX J. v sume 100 € mesačne, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky maloletých detí.

3. K obsahu odvolania otca detí sa matka detí vyjadrila v písomnom podaní v tom zmysle, že sa v plnej miere pridržiava svojho vyjadrenia zo dňa 17. 09. 2020 a odvolanie otca detí nepovažuje za dôvodné.

4. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 CSP) prejednal odvolanie otca detí v súlade s ust. § 65 a § ust. 66 CMP, bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 385 ods. 1 CSP (a contrario) a odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa ust. § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdil.

5. Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti záverov súdu prvej inštancie z hľadiska odvolania otca maloletých detí v zmysle ust. § 65 a ust. § 66 CMP, ktorý v odvolaní nad rámec tvrdení uvedených v návrhu na zníženie výživného a prednesených pred súdom prvej inštancie (ktoré v odvolaní zopakoval), poukázal ešte na Daňové priznanie za rok 2019 a zdôraznil, že jeho pomery sa oproti predchádzajúcej úprave vyživovacej povinnosti na maloleté deti J. zmenili tak, že mu klesol príjem a vzrástli mu výdavky o sumu 130 € mesačne, ktorá pozostáva zo splátok úveru vo výške 100 € mesačne, ktorý si musel zobrať v súvislosti s podlžnosťami, ktoré mal v predchádzajúcom období voči Sociálnej poisťovni a zo sumy 30 €, o ktorú sa zvýšila jeho odvodová povinnosť.

6. Podľa ust. § 62 ods. 5, veta prvá Zákona o rodine, výživné má prednosť pred ostatnými výdavkami rodičov.

7. Podľa ust. § 75 ods. 1 Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu

výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

8. Podľa ust. § 78 ods. 1 Zákona o rodine, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno meniť, ak sa zmenia pomery.

9. Po prejednaní odvolania otca maloletých detí J., dospel odvolací súd k záveru, že súd prvej inštancie, tak ako to vyžaduje právna úprava obsiahnutá v ust. § 78 ods. 1 Zákona o rodine skúmal, či v porovnaní s predchádzajúcou úpravou vyživovacej povinnosti otca maloletých detí J., ku ktorej došlo v roku 2019 rozsudkom Okresného súdu Veľký Krtíš č. k. 13P/7/2018-96 zo dňa 05. 04. 2019, nastala taká podstatná zmena pomerov, či už na strane maloletých detí J. alebo na strane otca maloletých detí J., ktorá si vyžaduje zníženie vyživovacej povinnosti otca maloletých detí. Okresný súd zistil, že od poslednej úpravy výživného nedošlo na strane maloletých detí k zníženiu výdavkov na ich odôvodnené potreby (naopak došlo k miernemu zvýšeniu výdavkov). Pokiaľ ide o zmenu pomerov na strane otca maloletých detí, okresný súd na základe vykonaného dokazovania dospel k správne záveru, že zmena pomerov, na ktorú v návrhu na zníženie vyživovacej povinnosti poukazuje otec maloletých detí, nie je takou podstatnou zmenou pomerov, pre ktorú by malo dôjsť k zníženiu vyživovacej povinnosti otca na maloleté deti J., pretože otcom detí popisované zníženie príjmu nemá trvalý ani podstatný charakter, a to aj vzhľadom na predmet podnikateľskej činnosti otca detí, ktorý nepodniká v reštauračnom, či ubytovacom sektore, ani nie je majiteľom fitnesscentra, ktoré museli byť v dôsledku protipandemických opatrení niekoľko mesiacov zatvorené, preto nemali žiadny zisk, a teda ani príjem z podnikateľskej činnosti. Pokiaľ ide o zvýšenie mesačných výdavkov otca detí o sumu 130 € (100 € úver plus 30 € odvody) mesačne, odvolací súd uvádza, že okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku správne konštatoval, že zvýšenie výdavkov na strane otca detí vzniklo v sume 100 € mesačne v dôsledku neplnenia si povinností otca detí vo vzťahu k Sociálnej poisťovni, čo možno v zmysle citovaného ustanovenia § 75 ods. 1, časť poslednej vety za bodkočiarkou Zákona o rodine posúdiť ako skutočnosť, v rámci ktorej zobral otec maloletých detí na seba neprimerané riziko, pretože musel vedieť, že mu takýmto konaním vznikne voči Sociálnej poisťovni dlh, ktorý bude musieť Sociálnej poisťovni tak či tak uhradiť, čo je relevantný dôvod na to, aby súd túto skutočnosť pri rozhodovaní o návrhu otca na zníženie vyživovacej povinnosti na maloleté deti J. nezohľadnil. V uvedenej súvislosti poukazuje odvolací súd na to, že z obsahu spisu vyplýva, že otec detí vo svojej ústnej výpovedi do Zápisnice o pojednávaní konanom na okresnom súde dňa 22. 07. 2020 (č. l. 49 spisu) uviedol, že: „pôžičku (v texte „úver“) si zobral pred rokom na sumu istiny 1 500 € so splatnosťou 5 rokov“, čo okrem iného znamená, že pri nastavení mesačných splátok po 100 € má otec detí splatenú istinu vo výške 1 500 € za 15 mesiacov od poskytnutia pôžičky, teda pri ním tvrdenej splatnosti úveru 5 rokov má možnosť nastaviť si nižšie mesačné splátky. Argumentácia otca detí, v rámci ktorej poukazuje otec detí na nutnosť zníženia výživného z dôvodu zvýšenia jeho mesačných výdavkov o sumu 100 € titulom splácania úveru, ktorý si musel zobrať za účelom splatenia dlhu voči Sociálnej poisťovni, je aj pre túto skutočnosť neopodstatnená. Rovnako ani otcom maloletých detí tvrdené zvýšenie mesačných výdavkov o sumu 30 € v dôsledku zvýšenia odvodovej povinnosti, nemôže byť dôvodom na zníženie vyživovacej povinnosti otca detí, pretože v zmysle ust. § 62 ods. 5, veta prvá Zákona o rodine, výživné má prednosť pred ostatnými výdavkami rodičov.

10. Po prejednaní odvolania otca maloletých detí J., odvolací súd ďalej uvádza, že pokiaľ otec maloletých detí argumentoval v odvolaní Daňovým priznaním za rok 2019 ako novým dôkazom, ktorý v konaní pred súdom prvej inštancie nebol predložený a z ktorého vyplýva, že v roku 2019 boli jeho príjmy v sume 13 018,61 €, z ktorého ročného príjmu sú odvody do Sociálnej a zdravotnej poisťovne v sume 3 115,30 €, a teda jeho čistý ročný príjem za rok 2019 je v sume 9 903, 31 €, tak je potrebné poukázať na to, že otec maloletých detí podal návrh na zníženie vyživovacej povinnosti, tak ako to vyplýva zo samotného návrhu, z toho dôvodu, že v apríli 2020, došlo v dôsledku krízy k poklesu jeho príjmu, s ktorou skutočnosťou argumentácia Daňovým priznaním za rok 2019 žiadnym spôsobom nesúvisí, navyše podľa „Potvrdenia Daňového úradu Banská Bystrica, pobočka Veľký Krtíš zo dňa 06. 05. 2020 (č. l. 29 spisu), na ktoré súd prvej inštancie v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku poukázal, mal otec detí s rozdielom sumy 461,56 € (čo predstavuje 38,46 € mesačne) približne rovnaký ročný príjem (13 480,17 €) aj za rok 2018, teda v čase relevantnom pre predchádzajúcu úpravu výživného na maloleté deti J. rozsudkom Okresného súdu Veľký Krtíš č. k. 13P/7/2018-96 zo dňa 05. 04. 2019. V nadväznosti na uvedené odvolací súd uvádza, že aj keď Civilný mimosporový poriadok v ust. § 63 umožňuje, aby odvolateľ predložil v rámci odvolacieho konania nové dôkazy a produkoval nové skutkové tvrdenia, tak

uvedené ustanovenie Civilného mimosporového poriadku nemožno vykladať tak, že odvolateľ môže v odvolaní produkovať aj také skutkové tvrdenia, ktoré sú v absolútnom rozpore s tým, čo tvrdil v priebehu prvoinštančného konania a aj v čase poslednej úpravy výživného, keď mu príjem v približne rovnakej výške podľa jeho vlastného tvrdenia, ktoré viedlo k súdom schválenej dohode rodičov umožňoval platiť výživné v sume 150 € mesačne na každé dieťa zvlášť. Z uvedeného dôvodu nemožno argumentáciu otca detí uvedenú v odvolaní, súvisiacu s Daňovým priznaním za rok 2019 považovať za takú, ktorá by mala relevantný vplyv na správnosť odvolaním napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie, vyplývajúceho z jeho skutkových zistení a následného právneho posúdenia, pretože uvedená argumentácia otca detí je v podstate v rozpore s tým, čo otec maloletých detí J. vo vzťahu k príjmu v približne rovnakej výške (a teda aj vo vzťahu ku schopnosti platiť výživné v určitej konkrétnej sume 150 € mesačne na každé dieťa zvlášť) tvrdil v čase poslednej úpravy výživného na maloleté deti J., ku ktorej došlo rozsudkom Okresného súdu Veľký Krtíš č. k. 13P/7/2018-96 zo dňa 05. 04. 2019, ktorého zmenu v časti výživného chcel otec detí dosiahnuť práve podaným návrhom na zníženie výživného, zamietnutým odvolaním napadnutým rozsudkom súdu prvej inštancie.

11. Na základe uvedených skutočností odvolací súd odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa ust. § 387 ods. 1 a 2 CSP ako vecne správny potvrdil.

12. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 52 CMP tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

13. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov členov senátu 3 : 0 (§ 393 ods. 2 druhá veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania, t. j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpisu uvedie, tiež proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh - § 428 CSP).